

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyně JUDr. Barbary Pořízkové a Mgr. Daniely Zemanové v právní věci **žalobce: Český rybářský svaz, Západočeský územní svaz Plzeň**, se sídlem Tovární 5, Plzeň, proti **žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje, odbor životního prostředí**, se sídlem Škroupova 18, Plzeň, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 9. 2009, č. j. ŽP/7871/09, za účasti **osoby zúčastněné na řízení: V. Č.**, zast. Mgr. Petrem Škvainem, advokátem se sídlem Koperníkova 831/21, Plzeň, v řízení o kasačních stížnostech a) žalovaného a b) osoby zúčastněné na řízení proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 28. 7. 2011, č. j. 30 Ca 81/2009 - 52, o návrhu osoby zúčastněné na řízení na přiznání odkladného účinku,

t a k t o :

Kasační stížnosti osoby zúčastněné na řízení **se p ř i z n á v á** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností se osoba zúčastněná na řízení [dále jen „stěžovatel b)“] domáhá zrušení v záhlaví specifikovaného rozsudku Krajského soudu v Plzni (dále jen „krajský soud“), kterým bylo zrušeno rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 9. 2009, č. j. ŽP/7871/09. Tímto rozhodnutím žalovaného bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Rokycany, odboru životního prostředí, ze dne 1. 6. 2009, č. j. 2475-5/OŽP/08, kterým byl schválen společný manipulační řád pro vodní díla jez, MVE Olešná I, II a MVE II. Olešná u Černých.

V kasační stížnosti stěžovatel b) současně požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti s tím, že příjmy, které dosahuje prodejem elektrické energie vyrobené malou vodní elektrárnou, představují jak příjem pro zajištění podnikání, tak jsou současně zdrojem obživy pro stěžovatele b) i jeho manželku. Skutečnost, že by se v případě, kdy by rozhodnutí krajského soudu bylo zrušeno, mohl domáhat náhrady škody podle zvláštního zákona, na tom nic nemění.

Stěžovatel b) dále poukázal na již vzniklé komplikace při vyřizování žádosti o prodloužení platnosti manipulačního řádu, kterou byl nucen podat vzhledem k tomu,

že žalobcem napadený manipulační řád byl schválen pouze do 30. 9. 2011. Uvádí, že v místním šetření ve věci prodloužení platnosti manipulačního řádu o dalších 5 let konaném dne 23. 9. 2011 nebylo správním orgánem s odkazem na právní moc napadeného rozsudku krajského soudu pokračováno s tím, že v současné době není možno s ohledem na tento rozsudek vydat rozhodnutí o změně manipulačního řádu.

Závazný právní názor vyslovený krajským soudem v napadeném rozsudku se přímo dotýká subjektivních práv stěžovatele b) do té míry, že představuje přímý zásah do jeho majetkových a sociálních poměrů, což stěžovatel b) považuje za nenahraditelnou újmu. Návrhem na přiznání odkladného účinku se domáhá ochrany práv nabytých v dobré víře ve správnost správního rozhodnutí, na základě které investoval do stavby finanční prostředky nejen své, ale i získané z dotací. Je přesvědčen, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem. Svá tvrzení stěžovatel b) doložil kopiemi daňových přiznání, kopiemi listin týkajících se přidělených dotací a kopií oznámení o zahájení řízení o změně manipulačního řádu.

Žalobce ani žalovaný se k žádosti stěžovatele b) o přiznání odkladného účinku nevyjádřili.

Kasační stížnost nemá podle ustanovení § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; přitom užije přiměřeně ustanovení § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nenahraditelnou újmu a přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.

Prvotní podmínkou pro přiznání odkladného účinku je dle ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. věrohodné tvrzení stěžovatele, že výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by pro stěžovatele znamenaly nenahraditelnou újmu. Tento neurčitý právní pojem byl již Nejvyšším správním soudem vyložen, a to např. v usnesení ze dne 5. 10. 2004, č. j. 6 Afs 25/2003 - 59, dostupném na www.nssoud.cz: *„Nenahraditelná újma, která by stěžovateli při výkonu nebo jiných právních následcích rozhodnutí mohla vzniknout, a jež je základní podmínkou pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti [§ 73 odst. 2 s. ř. s.], musí představovat výjimečný a závažný stav, který již nelze v dalším běhu času nijak odčinit“*. Důvody možného vzniku nenahraditelné újmy jsou vždy subjektivní, závislé pouze na osobě a situaci stěžovatele. Je proto logické, že v řízení o přiznání odkladného účinku nese břemeno tvrzení právě stěžovatel a nikdo jiný nemůže jeho tvrzení nahradit. Soud posuzuje jím uvedené skutečnosti dle ustanovení § 73 s. ř. s., není však povinen ani oprávněn tyto skutečnosti jakýmkoli způsobem sám dovozovat.

Kasační stížnost není odkladným účinkem vybavena *ex lege* a Nejvyšší správní soud jej může přiznat pouze na návrh a ve výjimečných případech, je nutno, aby žádost o přiznání odkladného účinku byla řádně odůvodněna. Má-li být tato žádost úspěšná, musí stěžovatel vždy zcela individualizovaně svými dostatečně věrohodnými a přesvědčivými tvrzeními obsahově naplnit právní pojem nenahraditelné újmy. Přitom

důvody možného vzniku takové újmy jsou vždy závislé na skutkových okolnostech posuzovaného případu a v těchto intencích je soud povinen je posuzovat.

Po zhodnocení zjištěných skutečností dospěl Nejvyšší správní soud k názoru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. byly v daném případě naplněny. Právní následky rozhodnutí krajského soudu spočívající v nemožnosti stěžovatele b) provozovat nadále v souladu s právními předpisy, tj. mimo jiné i za podmínky platného manipulačního řádu, malou vodní elektrárnu, by mohly mít v daném případě tak závažný vliv, že by mohly vyvolat újmu, která by byla nevratná. Stěžovatel b) by totiž musel provoz předmětné malé vodní elektrárny přerušit či zcela zastavit. Příjmy dosažené prodejem elektrické energie vyrobené právě touto vodní elektrárnou jsou přitom zdrojem obživy jak stěžovatele b), tak i jeho manželky, a zastavení provozu malé vodní elektrárny v důsledku výkonu napadeného rozhodnutí krajského soudu by bezesporu mohlo vést k okamžité ztrátě příjmů obou manželů současně.

V návaznosti na další dvě podmínky pak Nejvyšší správní soud konstatuje, že je zároveň zřejmé, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti se v daném případě nedotýká práv třetích osob a nelze ani tvrdit, že by přiznání odkladného účinku bylo v daném případě v rozporu s veřejným zájmem. V této souvislosti lze připomenout, že ani žalobce ani žalovaný nevyslovili s návrhem stěžovatele b) na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nesouhlas. Nepřiznáním odkladného účinku by v souvislostech daného případu byla popřena samotná soudní ochrana poskytovaná správním soudnictvím namísto toho, aby představovala skutečnou efektivní právní ochranu, což rozhodně nelze považovat za souladné s veřejným zájmem.

S ohledem na vše výše uvedené Nejvyšší správní soud rozhodl o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti tak, jak je ve výroku uvedeno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. prosince 2011

JUDr. Radan Malík
předseda senátu